

**Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ
Херсонський факультет**

**ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ
ТА РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННИХ
ОРГАНІВ УКРАЇНИ**

**матеріали
Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції
(31 жовтня 2019)**

**ХЕРСОН
2019**

УДК 34(477)(05)
ББК 67.9 (4 Укр)
П 68

*Рекомендовано до друку Вченою радою
Одеського державного університету внутрішніх справ
(протокол № ...від2019р.)*

Редакційна колегія:

Бараненко Р.В., кандидат технічних наук, доцент;
Беніцький А.С., кандидат юридичних наук, професор;
Великий В.М., кандидат педагогічних наук, доцент;
Корунчак Л.А., кандидат юридичних наук;
Моргунова Т.І., кандидат технічних наук, доцент;
Оржинська Е.І., кандидат юридичних наук;
Соловей О.М., кандидат юридичних наук;
Шкута О.О., доктор юридичних наук, доцент.

*Матеріали викладено в авторській редакції з незначними
коректорськими правками. Відповідальність за точність поданих фактів,
цитат, цифр і прізвищ несуть автори та їх наукові керівники.*

ISBN

П 68 **Пріоритетні напрямки розвитку та реформування
правоохоронних органів України** : матеріали Всеукраїнської
науково-практичної інтернет-конференції (31 листопада 2019
року, м. Херсон) / за ред. :Р. В. Бараненко, А. С. Беніцького та
О. О. Шкути. – Херсон : «ВКФ ЛТД «Типографія Стар», 2019.–
294 с.

УДК 34(477)(05)

ISBN

© Херсонський факультет
Одеського державного університету
внутрішніх справ, 2019

ЗМІСТ

**СЕКЦІЯ № 1
ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ
ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ
МВС УКРАЇНИ**

Бездольний М. Ю. ОСОБЛИВОСТІ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ У СФЕРІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ.....	11
Бельський С. В., Олійник О. І. ІНСТИТУТИ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ І ПРАКТИКИ.....	14
Бондар В. В., Починок Ю. О. ПЕРСПЕКТИВИ СУЧАСНОГО ЗАКОНОДАВСТВА ЩОДО ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ В МІЖНАРОДНОМУ АСПЕКТІ.....	18
Бурцева І. В., Новіков М. М. ПРОТИДІЯ БУЛІНГУ: ДОСВІД, ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЗАПОЗИЧЕННЯ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН	23
Вайда Т. С. ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ЯК ЕФЕКТИВНА ПЕДАГОГІЧНА УМОВА УДОСКОНАЛЕННЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ.....	29
Вайда Т. С., Круглик М. І. СУЧАСНІ ДИДАКТИЧНІ ЗАСОБИ НАВЧАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ: ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ДОШОК ТА ВРАХУВАННЯ ТЕХНІЧНИХ ВИМОГ ДЛЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОГО ЗАСТОСУВАННЯ В ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ ЗВО МВС УКРАЇНИ.....	35
Великий В. М. ФОРМУВАННЯ ДОВІРЧИХ ВІДНОСИН ДО НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	42
Довженко М. О., Великий В. М. ЧИ МОЖНА НАРОДИТИСЯ ГЕНІЄМ У ПРАВОВІЙ СФЕРІ?	48

Жильцов О. Л. ПРОФЕСІЙНА АДАПТАЦІЯ КУРСАНТІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ СИСТЕМИ МВС УКРАЇНИ	52
Корунчак Л. А. АКСІОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ У НАЦІОНАЛЬНО- ПАТРІОТИЧНОМУ ВИХОВАННІ КУРСАНТІВ.....	57
Кріцька Д. Є., Великий В. М. САМОРОЗВИТОК ВОЛЬОВИХ ЯКОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	62
Кузьменко Ю. В., Котенко В. О. РЕФОРМИ В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНИЙ СТАН	66
Литвиненко Т. А. ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ТА ФАХОВО-ПАТРІОТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ КУРСАНТІВ У ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ЗВО.....	70
Мелікян А. А., Новіков М. М. СИСТЕМА ВИЩОЇ ОСВІТИ УКРАЇНИ: ПОРІВНЯЛЬНО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ.....	75
Новіков М. М. ДЕОНТОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПРАВОВОЇ КУЛЬТУРИ ПОЛІЦЕЙСЬКОГО.....	79
Погрібний І.М. ДО РЕАЛЬНИХ ДЕОНТОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ ПАТРІОТИЧНОГО ТА ПРАВОВОГО ВИХОВАННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ	85
Полуцька В. А., Моргунова Т. І. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОЇ СВІДОМОСТІ СЕРЕД СТУДЕНТІВ І КУРСАНТІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ МВС УКРАЇНИ	90
Правоторова О. М. ОКРЕМІ АСПЕКТИ СУЧАСНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ ВИКЛАДАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВА СЕРЕД ЮРИСТІВ-ПРАВОВИЗНАВЦІВ (В ТОМУ ЧИСЛІ І ЗАКЛАДІВ СИСТЕМИ МВС)	94

Спиця О. В., Великий В. М. ОСОБЛИВОСТІ КРИМІНАЛЬНОЇ ПОВЕДІНКИ ЖІНОК.....	97
Туржавська К. О., Бараненко Р. В. ДО ПИТАННЯ РЕФОРМУВАННЯ ПІДГОТОВКИ ПРАЦІВНИКІВ ПІДРОЗДІЛІВ КІБЕРПОЛІЦІЇ.....	102
Устюжанінова О. Т. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОРАЛЬНО-ЕТИЧНОЇ ТА ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ.....	104
Шевченко Н. Л. СУТНІСТЬ ТА СИСТЕМА ПРАВ І СВОБОД ЛЮДИНИ ТА СТАНДАРТИ ЇХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНАМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ	108

СЕКЦІЯ 2 СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РЕФОРМУВАННЯ КРИМІНАЛЬНОГО ТА КРИМІНАЛЬНОГО ПРОЦЕСУАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ

Беніцький А. С. ОСОБЛИВОСТІ КВАЛІФІКАЦІЇ ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО СТ. 306 КК УКРАЇНИ	111
Беріло О. Г. КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА НЕНАДАННЯ ДОПОМОГИ ХВОРОМУ МЕДИЧНИМ ПРАЦІВНИКОМ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	116
Богатирьов І. Г. ПРОБЛЕМА КАТУВАННЯ ЗАСУДЖЕНИХ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ	120
Богатирьова О. І. ДОМАШНЯ ЗЛОЧИННІСТЬ В УКРАЇНІ: ПРОТИДІЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ	123
Бурлакова В. С., Устюжанінова О. Т. ЗАКОНОДАВЧЕ ВРЕГУЛЮВАННЯ ПРОБЛЕМАТИКИ НАДАННЯ ПОТЕРПІЛОМУ МЕДИЧНОЇ ТА ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	127

3. Геніями рождаються или становятся? URL: <https://zen.yandex.ru/media/id/593fc0ddd7d0a66340f1bcdd/geniiami-rojdaiutsia-ili-stanoviatsia-5ac3894a77d0e6f3c325f4af>

Професійна адаптація курсантів у процесі навчання у закладах вищої освіти системи МВС України

Жильцов Олександр Леонідович
кандидат юридичних наук,
завідувач кафедри загальноправових
та соціально-гуманітарних дисциплін,
Херсонський факультет ОДУВС

Процеси перебудови всіх сфер суспільного життя, що відбуваються у сучасній Україні, передбачають зокрема і реформування освіти в цілому і професійної зокрема, оскільки перетворення в розвинену, самостійну й цивілізовану європейську державу неможливе без побудови такої моделі підготовки майбутнього працівника поліції, яка би забезпечувала надалі цілеспрямоване формування готовності випускника ЗВО системи МВС України до вирішення завдань, вирішення яких вимагає громадянське суспільство від держави. Це, насамперед, створення надійного механізму гарантування і забезпечення реалізації основних прав і свобод людини і громадянина.

Сучасна вища освіта в системі МВС має стати одним із визначальних чинників розвитку правосвідомості та правової культури молодих фахівців, які після закінчення навчання поповнять ряди практичних працівників Національної поліції України. Це в свою чергу вимагає оновлення філософських засад освітнього процесу, нової філософії освіти, у якій студент поставатиме соціокультурною індивідуальністю, що постійно розвиватиметься разом із соціокультурним простором. За цих умов студент є результатом і процесом розвитку соціокультурної системи вищого навчального закладу. Тому головною особливістю сучасного педагогічного мислення є не лише прийняття тих чи тих положень

та ідей, а насамперед конструювання на їхній основі цілісних освітніх моделей, які відображають єдину систему суспільних, психолого-педагогічних поглядів і переконань [1, с.38].

Насамперед, професійна адаптація курсантів полягає в активному освоєнні професії, її тонкощів, специфіки, необхідних навичок, прийомів, способів прийняття рішень в умовах практичної реалізації функцій захисника правопорядку. Разом з тим, складність професійної адаптації залежить від широти діяльності, інтересу до неї, змісту професійної діяльності, впливу професійного середовища, індивідуально-психологічних властивостей самого курсанта. Нажаль, стан розроблення та втілення у навчальний процес нових підходів у закладах вищої освіти до професійної адаптації фахівців, на сьогоднішній день, не в повній мірі забезпечує виконання завдань соціального розвитку суспільства й окремого курсанта.

На наш погляд, головним завданням вишівської відомчої освіти системи МВС України, є подолання суперечностей між професійною підготовленістю, соціальними та професійними очікуваннями випускника, реальними вимогами соціуму та конкретними умовами діяльності працівника поліції, які перебувають у ситуації постійної зміни, що зумовлено все новими викликами та постійним розвитком суспільства. В цьому контексті, є слушною є думка вчених про те, що вища школа повинна формувати особистість, яка в майбутньому стане професіоналом, що цінує професійну терпимість, професійну культуру, а також професійний обов'язок [2, с.24-25].

У сучасних нормативних документах про освіту зазначено, що визначення якості освітніх послуг вищого навчального закладу регламентовано сукупністю положень, які містять: чітку систему вимог до якості освіти та критеріїв їх виконання; модель регулярної внутрішньої експертизи дієвості системи якості, що функціонує у вищому навчальному закладі; технології проектування інноваційних процесів з подальшим закріпленням накопиченого досвіду в системі якості; засоби діагностики якості й ефективності освітньої та управлінської діяльності вищого навчального закладу тощо [3, с.13]. Разом з тим, на жаль не визначено, що надання якісних освітніх послуг має передбачати забезпечення успішної

професійної адаптації майбутнього фахівця в умовах подальшої практичної діяльності. І. Бех підкреслює виняткову важливість оволодіння професією в житті кожної людини та стверджує, що, будучи способом самоактуалізації особистості у соціально схвалюваних видах діяльності, професійна діяльність водночас слугує й одним із основних способів життєвого самовизначення. Але для того, щоб трудова діяльність посіла належне місце в ієрархії особистих цінностей, – продовжує вчений, – вкрай важливо, щоб з ранніх етапів допрофесійного становлення студенти почали рефлексію їхнього смислового простору, побачили його зв'язки з цілями й завданнями майбутньої професії, а також були включені в спеціально організовану роботу з розвитку їхніх смислових орієнтирів [4, с.39-41].

Аналіз сучасних наукових досліджень з проблем професійної підготовки майбутніх фахівців в умовах закладу вищої освіти дозволив нам визначити чинники успішності процесу професійної адаптації курсантів, а саме:

- відповідність системи підготовки майбутніх офіцерів поліції вимогам світового освітнього простору;
- адаптація змісту фахової підготовки до запитів не тільки потреб суспільства, а і регіону, громади тощо;
- своєчасність та актуальність запропонованих програм навчання;
- орієнтація програми підготовки майбутніх фахівців на їхній особистісний і професійний розвиток;
- підвищення ефективності процесу проходження навчальної практики та стажування на майбутній посаді;
- якісне науково-методичне забезпечення процесу професійної підготовки курсантів;
- використання інноваційних технологій і методик організації навчально-виховного процесу, зокрема використання ділових ігор та квестів, наближених до реалій практичної діяльності поліції;
- наявність ефективної системи контролю за якістю підготовки курсантів;
- високий науково-педагогічний рівень викладачів та залучення до навчального процесу практичних працівників поліції.

Виходячи із вищезазначеного, вважаємо, що успіх і результативність адаптаційних процесів для майбутнього фахівця в умовах закладу вищої освіти можуть стати відправним вектором професійного становлення та гарантом динаміки професійного самовдосконалення в процесі подальшої практичної діяльності.

Досліджуючи чинники професійної адаптації студентів вчені зазначають, що особливий інтерес становить саме підготовчий період професійної адаптації особистості, оскільки професійна адаптація студента є психологічною основою його професійної підготовки. Це особливий період життя людини, коли створюються мотиви, змінюються ціннісні орієнтації, формується професійне самовизначення та професійна спрямованість особистості. Тобто ефективність професійної адаптації студентів залежить від ставлення особистості до процесу її професійного становлення, від стійкості інтересу до майбутньої професії, від якості педагогічного впливу на „внутрішню” сферу студента [5, с.121-124].

Вікова психологія розглядає період від 16 до 23 років як найбільш рішучий віковий етап, оскільки він є завершальним періодом утворення ціннісно-мотиваційної та психічної сфери особистості. Переконливою є думка С. Селіверстова, який указує на те, що абітурієнти, які вступили до університету, переживають неприховану радість успіху, почуття гідності та самоствердження й водночас тривогу, схвилюваність, пов'язані з очікуванням невідомого й відповідального періоду навчання в університеті [6, с.13].

Розглядаючи етапи професійної адаптації слід зазначити, що найважливіші завдання професійної адаптації вирішуються саме на етапі професійного навчання, де закладається фундамент для професійного становлення, формуються професійні знання, уміння й навички. Особлива увага має приділятися значущості стажування курсанта на майбутній посаді, визначаючи її як початок самостійної професійної діяльності. Саме в цей період упродовж порівняно невеликого проміжку часу можна наочно прослідкувати ефективність процесу входження в професію, позитивні й негативні моменти механізму адаптації молодого фахівця.

Отже, процес професійної адаптації у вищому навчальному закладі є одним із важливих компонентів загальної системи формування професійної придатності й завершує процес професіоналізації фахівця. Саме тому підготовку до професійної адаптації в умовах закладу вищої освіти має розглядатися як процес формування мотивації, професійних знань, умінь і навичок, особистісних якостей, які забезпечують успішне входження в професійне середовище та пристосування до реальних умов і специфіки професійної діяльності.

Таким чином, процес професійної підготовки у закладі вищої освіти системи МВС України – це вирішальний етап формування готовності до професійної адаптації, під час якого виробляються такі професійні й особистісні якості, які відповідають вимогам майбутньої професійної діяльності.

Література:

1. Кремень В.Г. Освіта і наука України : шляхи модернізації : факти, роздуми, перспективи. – Київ : Грамота, 2003. 216 с.
2. Назаренкова Г.А. Модель випускника школи / Г.А. Назаренкова, Н.С. Иванюк, И.А. Борзенко. *Педагогика*. 1998. №1. С.24-25.
3. Товажнянський Л. Л. Основи педагогіки вищої школи : навч. посіб. / Товажнянский Л.Л., Романовский О.Г., Бондаренко В.В., Пономарьов О.С., Черваньова З.О. Харків : НТУ «ХПІ», 2005. 600 с.
4. Бех І.Д. Виховання особистості : у 2 кн. Київ : Либідь, 2003. Кн. 1. Особистісно орієнтований підхід : теоретико-технологічні засади. 2003. 280 с.
5. Железняк Л.Ф. Проблемы формирования военно-профессиональной пригодности и направленности личности будущих офицеров / Л.Ф. Железняк, Л.А. Кандыбович, А.Т. Ростунов. Минск : ВПА, 1976. 170 с.
6. Сенокосов Ж.Г. Социально-психологическая адаптация молодых солдат к военной службе : автореф. дис. на соиск. учен. степ. канд. психол. наук. : спец. 19.00.11 «Психология личности» / Ж.Г. Сенокосов. Москва, 1989. 22 с.

Аксіологічні аспекти у національно-патріотичному вихованні курсантів

Корунчак Лариса Анатоліївна
кандидат юридичних наук,
доцент кафедри професійних та
спеціальних дисциплін,
Херсонський факультет ОДУВС

На теперішній момент перед Україною постала гостра необхідність консолідації суспільства, розвитку національної свідомості, формування почуття патріотизму на засадах духовності та моральності, популяризації духовно-культурної спадщини Українського народу, а також активізації взаємодії органів державної влади, органів місцевого самоврядування та громадських об'єднань у питаннях національно-патріотичного виховання. Особливої актуальності зазначені питання набувають у вихованні курсантів, адже саме вони в майбутньому представлятимуть у суспільстві одну із гілок державної влади, виступатимуть як захисники правопорядку.

На виконання окреслених завдань Указом Президента України від 18.05.2019 р. №286/2019 затверджено Стратегію національно-патріотичного виховання (далі – Стратегія). Відповідно до положень зазначеної Стратегії в основу системи національно-патріотичного виховання покладено ідеї зміцнення української державності, формування патріотизму та утвердження національних цінностей. Стьопіна О.Г. визначає патріотизм як інтегральну цінність та духовно-моральну якість особистості, що виражається в почутті любові до Батьківщини як відчутті духовного зв'язку з нею, моральній відповідальності за долю Батьківщини і готовності її захищати, вільному етнічному та національному самовизначенні, свідомому збереженні та примноженні національних духовних і матеріальних цінностей. Авторка виділяє наступні етапи виховання патріотизму особистості: виховання любові й поваги до своїх батьків, своєї родини, що повинно формуватися в дошкільному віці в рамках родинного виховання; виховання позитивного ставлення до «малої батьківщини» (свого